

είγεν η και ενάρτεον Ξεσποινίδα των Ἀθηνῶν Ἐλένη Χ. Δαμianoῦ, συνέζησε μετ' αὐτῆς μέχρι τέλους τοῦ βίου του ἐν ζηλευτῇ ἀγάπῃ και ἐμονοίᾳ προβάλλων ἑαυτὸν ὡς πρότυπον ὑπέδειγμα συζύγου.

Τοιαύτη ὑπήρξεν ἡ ζωὴ τοῦ Μιχαὴλ Κοτσάκου καθ' ὅλας αὐτῆς τὰς ἐκφάνσεις δυναμικῆ καὶ χρησιμεύσει ὡς ζηλευτὸν παράδειγμα εἰς τοὺς μεταγενεστέρους.

◆ ΑΠΟ ΤΟ ΛΕΓΚΩΜΑ ΩΡΑΙΑΣ ΑΘΗΝΑΙΑΣ ΚΥΡΙΑΣ ◆

Ξανθαῖς μετ' ἀγριόκαιρα, γλυκειαῖς μετὸς χειμώνες
Ἐστὸν κάμπο ἀνοῦν ἢ ἀνεμώναις.

Ἐωραῖοι μετὰ βάσανα καὶ μετὰ τὴ μαύρη τύχη
Ἀνοῦν ἔστὸν κόσμον αὐτὸν οἱ στίχοι.

Αὐτοὶ πλουτίζουν τὴ ζωὴ, τὰ νιάτα μας στολίζουν
Κι' ὅταν ἀκόμα δὲν ἀξίζουν,

Βρίσκουνε κάλλη δανεικὰ καὶ παίρνουν χάρες ξέναις,
Ἄπ' ταῖς ὀροσόλουταις παρθέναις

Ἐποῦ μᾶς δείχνουν τὴ ζωὴ, ἄσαν ἐκκλησιαῖς εἰκόνα
Στεφανωτῇ μ' ἀκτινωτῇ κορῶνα!

2

Γνωρίζω Μιὰ πῶχει ἐμορφιαῖς κ' ἔχει στολιδία τόσα
Ποῦ τὰ φημίζε: κάθε γλώσσα.

Ἐχει τὴ χάρι: τὴ λευκὴ, —μοῦ λέει τὸ περιστέρι—
Μετὰ τὴ θεωρία ἢ ψυχὴ τῆς ταῖρι.

Ἐχει τὴ χάρι: τὴ γλυκεῖα—μοῦ πῶχει ἢ τὴ τῆρόνι—
Μετὰ τὸ χαμόγελο σπλαθῶναι.

Ἐχει τὴ χάρι: τὴν κρυφὴ, κ' ὁ ποιητὴς μ'προστάτης
Ἐρωτῆ: Ποῦ τᾶχει τὰ φτερά τῆς;

Γνωρίζω Μιὰ πῶχει ἐμορφιαῖς καὶ πλούτη καὶ στολιδία
... Ὡ στίχοι, ψιθυρίστε στο ἔστην ἴδια.

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ

